

FRANCESC MIRALLES

Escriptor, traductor i músic

Trilogia Després de l'èxit de 'Retrum', Francesc Miralles (Barcelona, 1968) acaba de publicar 'ØBLIVIØN' (La Galera), la primera novel·la d'una trilogia d'amor i aventura. Assessor d'altres escriptors, és un dels membres del grup Nikosia

“Sóc un xerpa literari perquè ajudo la gent que escriu”

ELISENDA ROCA

Quedem a casa seva, on conviuen harmoniosament dos mons, l'adult i l'infantil. El Niko, el seu fill petit, em somriu des d'una fotografia, i la seva gata Mica apareix i em fa festes. Veig una tauleta menuda amb cotxets i ninos, un escriptori amb l'ordinador encès i un piano vertical. Sobre el sofà, el llibre *365 idees per canviar la teva vida* (Portic), una antologia de dotze anys d'articles de psicologia divulgativa, i *ØBLIVIØN*, la seva nova novel·la juvenil.

¿ØBLIVIØN és la tercera part de Retrum?

No, encara que hi faig sortir tres personatges de *Retrum*, el protagonista és un noi que viu a La Graciosa, la petita illa al costat de Lanzarote, que es trasllada a estudiar a Madrid. Allà viurà en un càmping amb el seu oncle, arruïnat per la crisi, i descobrirà una mena de bar que apareix i desapareix, i una gent molt especial.

¿Especial?

Les persones enamorades se senten fora d'aquest món, com la lletra de Raimon: "No, diguem no, nosaltres no som d'eixe món". L'amor és la droga més poderosa, és com un virus que et permet viatjar a altres mons sense moure't d'aquest. Tot es basa en una teoria maca de Plató.

Quina?

Que tots érem àngels abans de caure a la Terra i dúiem un carro amb dos cavalls, un de bo i un de dolent. Quan el dolent tombava el carro, quèiem a la Terra i se'ns trencaven les ales, i oblidàvem que havíem sigut àngels, que havíem sigut divins.

¿Oblivion vol dir oblit?

Sí. Segons Plató, la memòria només es reactiva davant d'una obra d'art o quan t'enamores, perquè sents un malestar molt estrany a tot els cos, com un pessigolleig. Això que sents és perquè et tornen a créixer les ales. Només si oblidés el que ets, recordaràs el que eres en realitat.

Tornes a buscar tocar emocions, expressar sentiments.

La solitud, l'enamorament, la por, el buit existencial, sí. Explicar la vida d'una persona normal, amb sentiments de monotonia i apatia, molt freqüent en la literatura d'adults, en la juvenil no funciona. Han de ser personatges molt interessants que visquin situacions extremes.

¿Sempre has tingut clar que volies ser escriptor?

No. Jo volia ser compositor de bandes sonores i viatger, la resta no m'importava gaire. Quan treballava de repartidor de pizzes, tot el que guanyava m'ho gastava en viatges. Treballava sis mesos, viatjava i tornava a fer de repartidor. El cap de la pizzeria em deia: "T'aniran molt bé les coses. Les persones que viatgen

veuen el que hi ha en altres llocs i s'anticipen a coses que encara no existeixen al seu país". Fins i tot aquell gerent gris considerava que viatjar era una bona universitat.

O sigui que els viatges et van marcar el camí a seguir.

I la carrera de filologia alemanya, o no hauria escrit mai cap novel·la. Tot té un sentit. Hi ha coses que fem que no sabem per què les fem, però al cap d'uns anys ho entenem. De vegades la distància més curta entre dos punts no és la millor. Jo vaig començar a escriure sobre els viatges. El meu primer llibre, *Perdut a Bombai*, era sobre un viatge molt llarg a l'Índia, i després vaig escriure la novel·la juvenil *Un haiku per a l'Àfrica*, i m'hi vaig anar introduint sense adonar-me'n.

I ja no has parat d'escriure.

Compartint-ho amb altres feines editorials, fent de negre, de periodista, assessorant persones que escriuen. M'agrada acompanyar-los i ajudar-los. L'últim ha sigut Raül Romeva, amb una novel·la molt bona però en què li faltaven certs mecanismes que havia de tenir un thriller. La Sònia Fernández-Vidal diu que sóc un xerpa literari perquè els ajudo a pujar a la muntanya.

¿És complicat escriure a quatre mans com has fet amb Àlex Rovira?

Treballar en equip és més fàcil que fer-ho sol perquè es converteix en una feina més reglada, més organitzada. Ara estic fent una novel·la gràfica amb un il·lustrador i necessita que regularment li passi el guió. Si hi ha amistat pel mig és molt divertit.

¿I l'últim llibre amb l'Àlex?

És un thriller inspiracional sobre els set grans mestres espirituals. Hi ha tensió, misteri, però en el rerefons hi ha Sòcrates, Buda, Lao-Tsé, Confucí, fins a arribar a Jesús, mestres d'Orient i d'Occident que van marcar la humanitat.

¿Et consideres autor de llibres d'autoajuda?

No. Sóc especialista en autors d'autoajuda, selecciono els que crec que són els millors pensadors de l'antiguitat i d'ara. Sóc l'acomodador, faig la tria de les coses que crec que s'han de conèixer, que poden ser útils als altres. M'agrada estar entre bastidors i fer brillar els altres.

I mai has deixat de compondre i tocar el piano.

El meu grup es diu Nikosia i l'hem format gent del món editorial. La cantant és l'editora Rocío Carmo, autora de *La gramàtica de l'amor*. El tercer disc són bandes sonores de llibres, *book trailers*. Aquest mes tocarem al Festival de Poesia d'Alella. —

Francesc Miralles acaba de publicar la primera entrega d'una trilogia d'amor i aventura de literatura juvenil. FRANCESC MELCÓN

un sentiment

LA MALENCONIA

un color

EL MORAT

un referent

KAFKA